

OLÁH K. TAMÁS

az órák lehetősége

életlen tested belopózott
hozzám és a számba
dugdád idegen nyelvedet
végtelen vagyunk
befejezetlenek mint a
fényújságok rohanása

kérdéseim
akkor még
nem számítottak
hallottad őket később
úgyis eleget

hiábavaló volt
ajkadra tekernem
elhordott rétegeiket

*

válaszok nélkül
megmaradt mondataim
abba a panelszobába
gyűröm ahonnan
rég elköltöztél

gyűrkélem
a múlt rám
hullt törmelékét
s visszahajtom
az idő széleit

nyelvemmel nyelvedet

mert hiába szerettelek
már sokféleképpen
és szeretlek még
most is valahogy
a feltételes módok
az utcazajba vesznek
s ruhám elnyeli
halvány illatod